

QUI SOM?

CREACIÓ I DIRECCIÓ

CAMILLE DECOURTYE I BLAÏ MATEU TRIAS

BARÓ D'EVEL

18/12 — 30/12/25

MONTJUÏC. SALA FABIÀ PUIGSERVER

'11' lliure

TEMPORADA 25—26

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DE LA COMPANYIA — 5

ENTREVISTA — 6

EL TRÍPTIC — 8

SOBRE LA COMPANYIA — 9

TREBALL AMB ANIMALS — 10

LA CRÍTICA N'HA DIT... — 11

BIOGRAFIES — 12

FITXA ARTÍSTICA — 15

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 17

SALA DE PREMSA — 18

Després de Falaise, Baró d'evel torna a Montjuïc amb *Qui som?*, una peça estrenada a Avinyó i presentada al Grec el 2024 que tracta les qüestions de grup i de col·lectiu.

© Christophe Raynaud de Lage

SINOPSI

Un cant a l'esperança sorgit del fang, de la terra. Perquè encara som a temps de sublimar l'existència malgrat els desastres del món.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/qui-som

EN PARAULES DE LA COMPANYIA

Primera part d'un tríptic en què la ceràmica és alhora la matèria i el gest d'una recerca sobre els nostres mons en construcció, un viatge entre les nostres maneres de creure i de fer col·lectivament, *Qui som?* fa una aposta clara: que el somni és una potència exploratòria i transformadora, una força imaginària que va més enllà de nosaltres per reconnectar-nos amb altres presències, una manera d'orientar-nos per viatges en la foscor, per terres secretes. Es debat. Es viu. En el color. En l'argila. En el plàstic. Entre les deixalles i l'eternitat.

«Els nostres mons interiors, els nostres territoris íntims, són el terreny dels paisatges socials que vindran. Per tant, si el resultat ja és aquí, dins dels nostres cossos, si ja s'està fabricant en nosaltres, provem de treure a la llum tot allò que conserva l'alegria, el desig, el que resisteix al cant i a la dansa en nosaltres per sempre, per ajudar-nos a ser prou valents per veure'ns i per no oblidar el pitjor.»

Barbara Métais Chastanier i Camille Decourtye

ENTREVISTA A CAMILLE DOCOURTYE I BLAI MATEU TRIAS

Entrevista realitzada per Marc Blanchet

Els espectacles de la vostra companyia, Baró d'èvel, es troben a la cruïlla entre el circ —d'on veniu—, la dansa, el cant i la performance. Transformeu l'escenari a la vista del públic, en un gran moviment de destrucció i construcció que també evoca les arts plàstiques...

Blaï Mateu Trias: El nostre treball artístic s'assembla molt a la cuina, a la matèria mateixa. Els nostres espectacles són experiències completes. No hi ha un únic eix.

Camille Decourtye: Ho fem tot perquè cada espectador senti que forma part d'allò que està a punt de passar. Aquest és el veritable sentit de les arts escèniques! Per aconseguir-ho, cerquem un lloc de creació molt subtil, que comença en el moment en què el públic entra al teatre. És un viatge que experimentem durant tot el procés creatiu.

El vostre nom original era Baró d'èvel Cirk. Com a companyia de circ, vau passar del carrer a la carpa i després a l'escenari. Com viviu aquesta evolució?

CD: Des del principi vam rebutjar justificar-nos amb el tema del missatge, que sovint és una demanda de qui no crea espectacles... Hem après molt de com parlen els artistes plàstics, i els pintors en particular, sobre la seva obra. En les seves paraules hi trobem molt del nostre procés i les nostres obsessions. Ens hem mantingut fidels a aquesta manera de veure el treball artístic i hem explorat el nostre propi llenguatge. El nostre primer material és el cos. A partir d'aquí avancem cap a la música, les veus, els animals. Hi ha una forma de dramaturgia que es fa més evident quan prems distància: és allò que ens permet avançar, espectacle rere espectacle.

BMT: Els nostres espectacles estan en constant evolució. Només els entenem quan deixem de fer-los. Vam començar al carrer, fent

moltes acrobàcies, provant coses diferents. Pel que fa a la noció de circ, ens costa parlar-ne en termes concrets. El mateix passa amb el teatre o la dansa! Una cosa és segura: vam començar molt joves i hem passat per tots els estats de les arts escèniques. Al principi érem fora de les institucions, tot i que ara generalment actuem en espais teatrals. Quan vam començar la nostra formació a l'École nationale du cirque, el nostre art no era reflexiu, però el clown i l'humor ja hi eren.

CD: Els nostres espectacles són inseparables d'una relació amb el cos, d'un compromís físic. Venim d'un món, el del circ, on ets responsable del teu material, on has de pensar com acollir el públic, muntar la carpa, carregar i descarregar, viure en moviment constant. Hi ha una forma d'empoderament, una consciència de la globalitat. Aquestes condicions han forjat l'univers de Baró d'èvel. Aquesta manera de crear i viure és la continuació de tots els nostres projectes.

Com creeu els vostres espectacles, amb totes les seves sorpreses visuals, sonores i performatives?

CD: Partim de les intuïcions i treballem molt a partir de la improvisació, cosa que implica jornades llargues! Intentem crear "quadres", perquè la traça dels cossos quedi impregnada a l'espai i adquireixi una dimensió gairebé sagrada. En cada funció, i de manera diferent cada cop, obrim un canal que ens supera. Es tracta de connectar amb allò que ens transcendeix, amb el gran tot, amb allò viu. El nostre treball amb animals a escena, igual que la nostra relació amb el clown, ajuda a comunicar aquest desig. També col·laborem amb persones de disciplines molt diverses, que aporten coses molt potents als espectacles. Evitem allò evident, el «de facto», el «com que som acrobates farem acrobàcies».

BMT: Ens posem en llocs incòmodes per crear la representació. Aquest compromís amb l'espai ens defineix. Neix de la relació física entre nosaltres.

El títol *Qui som?* evoca una voluntat de crear comunitat. Treballem amb esperit de *troupe*?

CD: L'espai de creació s'està reduint avui en dia. Hi ha un malestar real, tot i que a França la situació és alhora fràgil i excepcional. *Qui som?* planteja una pregunta central: qui volem esdevenir? Després d'un món en blanc i negre, o en tons de gris —el món del nostre díptic anterior, *Là* i *Falaise*— ara som dotze artistes a escena, acompanyats per infants de la companyia o convidats a participar en l'espectacle. Hem treballat molt la plasticitat escènica: la ceràmica seca, crua o cuita, l'aparició sobtada del color, l'ús d'objectes de manera inesperada.

BMT: Aquest espectacle és la continuació del nostre desig de posicionar-nos en tot allò que fem. És en les imperfeccions, les irregularitats, les singularitats i les metamorfosis que trobem l'espai des d'on crear i actuar, amb una forta dimensió plàstica. Per fer créixer aquesta comunitat a escena, convidem artistes de diferents disciplines, fem tallers i cuinem junts, i viatgem per retrobar-nos, perquè la tria de qui ens acompanya es basa en afinitats reals. A més, un espectacle com *Qui som?* implica estar de gira durant anys. Escollir el color d'un espectacle és mostrar la importància d'una energia, i així, el sentit que volem donar a les coses. El que importa en un espectacle són els punts d'inflexió. És allà on es troba l'art viu que estimem. Es tracta d'emergir d'allò inesperat, tant visible com immaterial, i créixer-hi.

***Qui som?* intenta obrir camins en un món opac. En aquest sentit, no és un espectacle profundament crític o, fins i tot, polític??**

CD: Ens preguntem, a la nostra manera, si el món que ha de venir no és ja dins nostre, si alguna cosa està passant en la manera com

som. Creiem que tots tenim el poder d'actuar. Avui, en un món desconnectat del cos, tothom pot comprar sensacions virtuals. Com si l'emoció fos un producte més del capitalisme. Però quan arriba l'hora de fer alguna cosa de debò, ja no es tracta de comprar. Es tracta de ser valent i afrontar-se a un mateix. Estem convençuts que podem viure la necessitat d'alegria, desig, rialles, lleugeresa i intel·ligència a través d'aquesta forma d'acció. Aquesta recerca és per a nosaltres l'única sortida a una mena d'adolescència absurda de la humanitat. Convocar una *troupe* té sentit en aquest sentit. No perdre de vista el "com", l'atenció a l'altre: el nostre treball comença aquí. Som capes de memòria, conscients només d'una petita part del que ens constitueix. Treballar el cansament, la veu, el cos, ajuda a percebre la presència d'una altra vida, d'altres vides...

Aquesta concepció de l'immaterial o de l'invisible evidencia la profunda poesia que creeu a l'escenari...

CD: *Qui som?*, com tot el projecte de Baró d'èvel, té lloc en la imaginació. La poesia ve primer: estructura les nostres vides i els nostres cossos. Igual que els somnis. No intentem posicionar-nos. No intentem explicar una història lineal. Com podem mantenir el sentit quan les nostres vides són un caos de moviment perpètu, improvisades dia a dia?

BMT: Aquestes nocions d'imperfecció i dubte a escena també provenen del que la Camille i jo representem: la trobada entre França i Catalunya. Aquesta trobada n'acompanya una altra: la dels nostres col·laboradors, altres personalitats, altres històries. Les nostres creacions parteixen tant de les nostres vides com de totes les possibilitats. En poques paraules, intentem sublimar allò que intentem ser. No som ni puristes ni solistes. Som *toca-totes*.

CD: El teatre hauria de ser una casa oberta.

EL TRÍPTIC

En qui volem convertir-nos? Com permetre's, malgrat les ruïnes i el desastre constatat, inventar una narració, una ficció com una cerimònia per obrir camins atractius? Un viatge immersiu, una història sacsejada per l'imprevist, el present, els fracassats i l'obsessió de ser, de convertir-se en...

Convidarem ballarins i ballarines, músics i músiques, actors i actrius, acròbates, ceramistes, pallasos, artistes de múltiples horitzons i generacions, a fabricar amb nosaltres aquesta cerimònia.

El moviment i el ritme seran els guies del projecte, la força del grup.

Cercarem mitjançant l'ús de l'argila, la fabricació d'objectes, a través de la trobada entre la matèria i els cossos en moviment, treballant sobre el color i el reciclatge de materials plàstics com a escenografies i elements de vestuari amb potencial.

Buscarem viure, en el procés de creació, experiències entorn de caminades i trobades amb persones que desenvolupin pràctiques de comunicació amb els éssers vius. També ens reunirem amb ramats d'eugues, veremarem, celebrarem al voltant de fogueres per coure ceràmica i ens entrenarem com a pallasos pel seu vincle amb la figura del xaman.

Cada teatre, cada espai serà com una nova casa que ocuparem completament amb l'objectiu de desbordar-la i transgredir els codis. L'hospitalitat, l'acollida seran temes centrals en la concepció de l'espai, en la trobada amb el públic i en el treball dins la *troupe*.

Aquest espectacle serà la primera part d'un tríptic en forma de pregunta sobre el grup, l'individu i l'espai. El seguiran un espectacle en solitari i una instal·lació plàstica:

Qui som?: Obra coral.

Qui soc?: De què estic fet? Com he arribat fins aquí? Un treball sobre la matèria i la seva transformació.

On som?: Una instal·lació en fang cuit, un viatge sonor fet a mà.

SOBRE LA COMPANYIA

Un dels acròbates de la companyia explicava que el seu primer record dins de Baró d'evol va ser que ens va conèixer mentre estàvem construint una paret de paper amb 80 cartells enganxats entre si. Aquesta anècdota diu molt sobre com funciona la companyia. Efectivament, la nostra investigació no està compartimentada i tots els artistes, així com els col·laboradors i els tècnics, es mouen, s'influeixen mútuament dins de les seves particularitats.

Posar-se, des d'un punt de vista artístic, en perill, cercar un art total, és un desafiament motor per a nosaltres, necessitem intercanvis, trobades, alhora que cerquem l'excel·lència de cada disciplina. És una feina àrdua i diària: barregem el moviment, l'acrobàcia, la veu, la música, la matèria, i la nostra particularitat és incorporar en aquesta recerca la presència dels animals. En els nostres espais d'actuació, pensats com petits joiers, els animals que són a l'escenari aporten una certa emoció resplendent; l'espectador queda impressionat per la seva presència i la representació es percep d'una altra manera.

Ens agrada arriscar-nos i realitzar una escriptura precisa, disposada a improvisar contínuament, pensar una dramaturgia amb compartiments, com poemes interiors que en construeixen un de més gran.

És paradoxal tenir escriptures mil·límetrades i, alhora, totalment lliures, però per a nosaltres és una manera d'estar contínuament cercant l'exactitud de l'instant, de mostrar allò que se'ns escapa, allò que parla de nosaltres encara que no ho vulguem.

Ens agrada pensar l'espectacle com una cerimònia, com un reencantament, convidar totes les disciplines, tenir a l'escenari animals, infants, artistes, per elaborar espectacles que portin l'espectador per un laberint interior, per un somni, però estant desperts.

Camille Decourtye i Blaï Mateu Trias

TREBALLAR AMB ANIMALS

La nostra companyia treballa amb animals, homes, dones, canalla. Totes aquestes personalitats col·laboren i les seves interpretacions creen música, acrobàcia, cant, dansa, s'inventen al voltant dels animals i amb la seva presència. Aquesta sinergia comuna dibuixa nous ponts artístics i humans. En aquest sentit, als nostres espectacles l'animal assumeix el paper de guia, d'observador i de qui planteja les preguntes. Per a mi els animals de la nostra companyia no són allà perquè hàgim volgut donar-los un lloc, sinó perquè ells també formen part del món que expliquem. Ens esforcem cada dia per desfer-nos dels tòpics, aspirem a mirar d'una altra manera. Els animals de la companyia Baro d'evol són autèntics companys d'escena. No els posem en escena pensant que l'animal només podrà veure's al servei que presta als homes, si no al contrari, són a l'escenari per mèrits propis.

Treballar, representar, inventar, crear amb aquests animals significa, principalment, conviure-hi i explorar noves relacions. Al seu costat desenvolupem una percepció del món més sensible.

El nostre procés artístic s'inspira en aquesta quotidianitat vora seu, el que fan a l'escenari ve donat de manera natural de les seves personalitats, de les afinitats entre ells i de la relació amb cada artista. Creem formats poètics en els quals s'exploren els temes de la identitat, l'alteritat, el que ens uneix, el que vol dir estar viu. Per a mi compartir escenari amb animals implica reconnectar literalment amb el que significa «actuar com una manera de jugar». Gràcies a ells, tant els artistes com els espectadors poden penetrar en el que succeeix en aquell instant. Al seu costat ens toca fer el possible per «manegar-nos-ho», per no fabricar l'emoció, adaptar-nos al moment exacte, és una barreja de domini i d'abandonament.

La meua opció d'introduir animals en la manera de treballar de la companyia no es va decidir a la lleugera; des de petita sé que es tracta d'un compromís diari i a llarg termini. Poder dialogar i fer-nos còmplices de tots ells exigeix una profunda implicació.

L'arribada d'un animal a la companyia constitueix un autèntic procés d'adopció i és per això que en tenim pocs.

Als nostres espectacles, els cavalls i els ocells són lliures, cada escena en què intervenen conserva una part d'improvisació, perquè no fem servir mètodes que pretenguin mecanitzar les bèsties i fer-los fer exercicis com si fossin automats. El que busquem és més aviat inventar amb ells un llenguatge comú per poder comunicar a dalt de l'escenari mitjançant el cos i la veu.

Per mi, treballar amb un animal implica inventar una modalitat de comunicació i connectar físicament entre tots. Per sobre de tot, és la història d'una complicitat i d'una relació.

Exigeix saber adaptar-se a l'altre, participar en un procés d'educació, saber reconèixer-ne els senyals, saber connectar-se amb les seves percepcions, respectar els seus límits fisiològics i psicològics, deixar-los que evolucionin, que sentin el vincle.

Els animals de la companyia són com «barquers» d'un lloc a un altre, ens ajuden a posar de relleu els vincles entre les persones i els animals, i permeten fer perceptible tot allò que de vegades no sabem explicar. Així reconnectem l'espectador amb la seva pròpia animalitat, la seva part salvatge, la qual cosa té un efecte beneficiós en la mirada de l'espectador sobre la condició humana i l'animal.

A parer meu, la generació d'espais on les persones i les bèsties col·laborin és una de les possibles solucions en un món que cada cop té menys sentit.

Camille Decourtye

LA CRÍTICA N'HA DIT...

“Un viatge estèticament poderós, recolzat en una il·luminació que trobo trista, subterrània però molt adequada (Cube) i una molt present banda sonora (Fanny Thollot i Pierre-François Dufour), on hi cap una ària d'òpera, cançons (en la magnífica veu de Yolanda Sey) i música instrumental mecànica.” **Santi Fondevila, *Diari Ara***

“Un teatre de la sorpresa on els cossos i l'escenografia assoleixen el mateix nivell d'excel·lència. El mateix maridatge perfecte que entre l'humor, la reflexió crítica i la poesia.” **Juan Carlos Olivares, *La Vanguardia***

“Els de Celrà han sumat no només les brillants coreografies, sinó també els millors matisos de la seva essència barroca i altres peces de talent com el ballarí Miquel Fiol [...]. També s'ha de destacar la veu impagable de Yolanda Sey, integrada al magma d'una companyia que respira a l'uníson per predicar amb l'exemple.” **Manuel Pérez i Muñoz, *El Periódico***

“Però el conjunt resulta sovint visualment enlluernador, aconsegueix obrir-li a la companyia noves vies estètiques que alhora saben mantenir un fort vincle amb el gran treball estètic que ha anat teixint la formació al llarg dels anys, i planteja a nivell global una d'aquelles grans preguntes a les quals mai hem sabut trobar-li resposta potser perquè aquesta no existeix, tot evitant precisament la temptació de caure en les respostes fàcils.” **Ramon Olivares, *Recomana***

“Baró d'Evel juga amb el cant, amb el moviment, amb puntual acrobàcia i amb un humor fresc, tendre, blanc insubornable.” **Jordi Bordes, *Recomana***

© François Passerini

BIOGRAFIA

COMPANYIA

Baró d'evol

Camille Decourtye i Blaï Mateu Trias, van fundar junts la companyia Baro d'evol cirk, que va néixer com un col·lectiu l'any 2001 i de la qual assumeixen la responsabilitat artística a partir de 2006.

El modus operandi de les seves creacions i l'especificitat del seu enfocament dramàtic neixen de la superposició de matèries, amb un treball de llarg recorregut on es treballen conjuntament diverses línies de fons: treball amb animals, moviment, musicalitat, concepció de l'espai, recerques plàstiques... Al llarg dels dies, dels mesos, dels anys, es van cavant solcs en diferents camps artístics, i sempre aprofundint una mica més en l'exploració; i quan arriba el moment de crear, fan que aquests solcs convergeixin en un gresol creatiu.

Ha estat companyia associada al Mercat de les Flors de Barcelona. A la ciutat ha presentat, entre altres espectacles, *Là, Í, Bèsties*, *Le Sort du Dédans*, que va rebre el Premi Nacional de Circ de Catalunya l'any 2010 i *Falaise*, que va rebre quatre premis: Premi Ciutat de Barcelona 2020 en la categoria de circ, Premi de la Crítica 2020 a l'espectacle, a l'espai escènic per a Lluç Castells i a l'espai sonor per a Fred Bühl.

© François Passerini

BIOGRAFIA

CREADORA I DIRECTORA

Camille Decourtye

Camille Decourtye, creadora de Baro d'èvel, és autora i intèrpret de tots els espectacles de la companyia. De la seva infància, envoltada de cavalls i plena de viatges en rulot i a cavall, en conserva la necessitat d'inventar una manera de viure i de fer recerca que respongui a la seva necessitat d'itinerància i de trobades. Això la porta a formar-se a les escoles nacionals de circ i a desenvolupar un treball d'experimentació sobre el moviment i la veu. Refina el seu vincle i la seva col·laboració amb els animals amb els quals conviu, a partir d'un treball basat en els principis de l'etologia.

La seva necessitat de narrar allò invisible, de posar en relleu allò que ens uneix en aquest món deteriorat, li infon energia per qüestionar-se, en cada projecte, com s'amaguen, en cada artista, en cada espectador, els conflictes i els complexos pactes que establim amb el món. La seva obsessió per la descompartimentació dels llenguatges, dels rols i de les formes d'experimentació converteix l'escriptura de Baro d'èvel en una cerca metafísica en moviment.

© François Passerini

BIOGRAFIA

CREADOR I DIRECTOR

Blaï Mateu Trias

Blaï Mateu Trias, creador de Baro d'èvel, és autor i intèrpret de tots els espectacles de la companyia. Neix a Barcelona, fill de pallasos, i creix envoltat de les corrents artístiques catalanes post-Franco. Gràcies al *Circ Cric*, a les gires amb *Tortell Poltrona* i a les expedicions amb *Pallasos Sense Fronteres*, desenvolupa un gust pel mestissatge de llenguatges. Als 16 anys marxa a França per formar-se en arts del circ, i després s'hi estableix. El contacte amb una nova cultura amplia la seva visió de les possibilitats existents i, alhora, confirma el seu arrelament a les influències d'origen: Catalunya, la seva arquitectura i els seus pintors, un vincle polític amb el pallaso i la seva mirada benèvola cap al món, i la generositat i valentia de l'art de carrer.

El seu sentit del ritme i de l'espai és la base del seu treball de recerca, i la seva obsessió per la musicalitat del moviment genera una escriptura coreogràfica singular. Des de fa 20 anys, la seva necessitat visceral d'experimentar a través de la matèria el porta a concebre espais de joc innovadors i li permet qüestionar les diferents formes d'escriptura contemporània amb Baro d'èvel.

FITXA ARTÍSTICA

CREACIÓ I DIRECCIÓ

Camille Decourtye i Blaï Mateu Trias

COMPANYIA

Baró d'èvel

INTÈRPRETS

Lucia Bocanegra
 Noémie Bouissou
 Rita Carmo Martins
 Julien Cassier
 Camille Decourtye
 Alima Hamel
 Blaï Mateu Trias
 Rita Mateu Decourtye/Linus Bäbler Viader
 Julian Sicard
 Martí Soler
 Voleak Ung
 Guillermo Weickert

COL·LABORACIÓ EN LA DIRECCIÓ

María Muñoz i Pep Ramis (Mal Pelo)

COL·LABORACIÓ EN LA DRAMATÚRGIA

Barbara Métais-Chastanier

ESCENOGRAFIA I VESTUARI

Lluc Castells

IL·LUMINACIÓ

Cube.bz

ESPAI SONOR

Fanny Thollot

COL·LABORACIÓ MUSICAL I SO

Fanny Thollot

COL·LABORACIÓ MUSICAL I COMPOSICIÓ

Pierre-François Dufour

RECERCA DE MATERIALS I COLORS

Bonnefrite

ENGINYER DE PERCUSSIÓ CERÀMICA

Thomas Pachoud

CERAMISTA

Sébastien De Groot

DIRECTOR TÈCNIC

Romuald Simonneau

ACCESSORIS I CERÀMICA

Benjamin Porcedda

REGIDOR

Mathieu Miorin

TÈCNIC DE LLUMS

Enzo Giordana

TÈCNIC DE SO

Cholé Levoy

SASTRESSA

Alba Viader

CUINER

Ricardo Gaiser

DIRECTOR DE PRODUCCIÓ I PROMOCIÓ

Laurent Ballay

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Pierre Compayré

ADMINISTRACIÓ

Caroline Mazeaud

AJUDANTA D'ADMINISTRACIÓ

Élie Astier

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

MENCIÓ

Espectacle estrenat el 3 de juliol de 2024
 com a part del 78è Festival d'Avignon

PRODUCCIÓ

Baró d'èvel

COPRODUCCIÓ

Festival d'Avignon, Théâtre de la Cité - CDN
 Toulouse Occitanie, Festival GREC de
 Barcelona, Festival les Nuits de Fourvière,
 Teatre Lliure, Festival Romaeuropa, MC93 -
 Maison de la Culture de Seine Saint Denis,

Le Grand T, Théâtre de Loire-Atlantique, Scène Nationale d'Albi-Tarn, Théâtre Dijon Bourgogne, Comédie de Genève, Les théâtre Aix-Marseille / Grand Théâtre de Provence, Le Parvis scène nationale Tarbes-Pyrénées, Centro Cutlural Belem Lisboa, Les Halles de Schaerbeek - Bruxelles, Festival la Strada Graz, Théâtre de Liège, CDN de Normandie-Rouen, Les Célestins, Théâtre de Lyon et UTOPISTES - Cité Internationale Des Arts du Cirque, Scène nationale du Sud Aquitain, Équinoxe scène nationale de Châteauroux, Tandem scène nationale de Douai-Arras, Scène nationale de l'Essone, Théâtre Sénart- Scène nationale, Le Volcan - scène nationale du Havre, Théâtre d'Orléans / Scène nationale, Le Grand R, La Roche sur Yon, Théâtre Châtillon Clamart, Malakoff scène nationale, Théâtre Les Gémeaux Scène nationale – Sceaux, Cirque Théâtre Elbeuf PNC Normandie i SQY scène nationale de Saint-Quentin en Yvelines

AMB L'AJUT DE

L'animal a l'esquena a Celrà, CIRCa, PNC Auch Gers Occitanie, La Grainerie, el teatre Garonne scène européenne i La nouvelle Digue, Toulouse

AMB EL SUPORT DEL

Ministeri de Cultura i Comunicació, el Consell Departamental de l'Haute-Garonne i ARTCENA - Écrire pour le cirque

COMPANYIA SUBVENCIONADA PEL

Ministeri de Cultura i Comunicació – Direcció Regional d'Assumptes Culturals d'Occitània / Pirineus – Mediterrani i la Regió Occitània / Pirineus – Mediterrani
La companyia rep un ajut per al seu funcionament de l'Ajuntament de Toulouse

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

18/12 — 30/12/25

HORARI

De dilluns a dissabte a les 19.00 h

El diumenge a les 18.00 h

Del 23 al 25/12 no hi ha funció

DURADA

1 h 35'

LLOC

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver

IDIOMA

Multilingüe

PREU

De 14 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

SERVEI DE CANGUR

amb Més que Cures

Dissabte i diumenge

des de 30' abans de la funció

Infants de 3 a 12 anys

Reserva obligatòria

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

—

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-qui-som

CONTACTE PREMSA

Mar Solà / Clàudia Blasquiz
675 449 886 / 664 862 518
premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb el finançament de

membre de

amb la col·laboració de

amb el suport de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

convenis de col·laboració amb

